

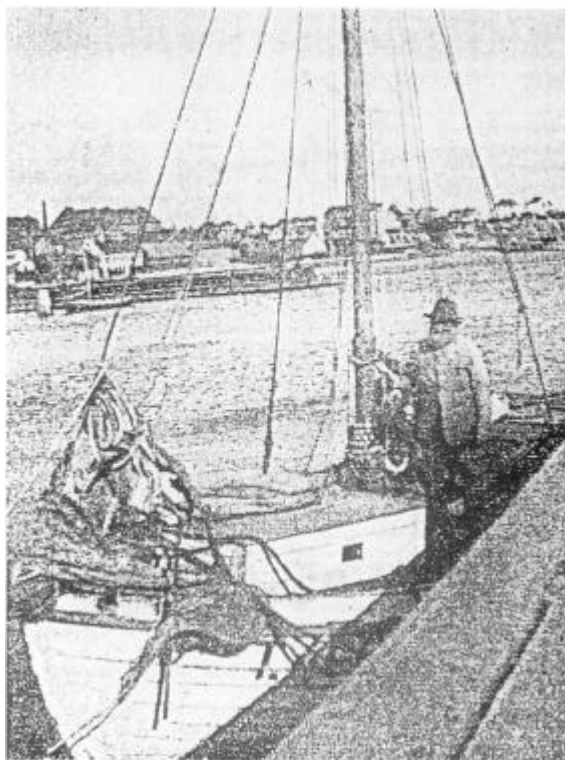
I en kvase på fjorden

Peter Pedersen Fisker

I december 1898 oplevede Peter Pedersen, kaldet Fisker, hvad han troede kunne blive hans livs ende ombord i kvasen "Daisy" af Thisted udfor Sillerslev Øre. I det hårde vejr på fjorden gik hans tanker til kone og børn i land, og han skrev disse sider til dem.

Ombord i "Daisy" ved Sillerslev Øre, første Lørdag i December 98.

Kjære Kirstine, det er godt at bo i den Almægtiges Skygge, ogsaa herude adskildt fra alle Mennesker kan man blive velsignet af Gud. Efter at jeg var sejlet Hjemmefra, kom jeg samme Nat til Sallingsund, hvor jeg fik lidt urolig Søvn, Torsdag Morgen seilede jeg til Nykjøbing og tænkte at søge Havn, men som jeg kom i Nærhed af Byen, blev Veiret bedre, så vendte jeg om og seilede hertil, men nu antager jeg nok I kan fornemme noget til i Thisted, at Veiret ikke er allerfinest. Havde jeg fulgt min egen Tilbøelighed, da var jeg ikke denne Gang seilet udi, thi jeg vilde hellere blevet Hjemme, men jeg syntes det var min Pligt, at følge Poulsens Begjering, da jeg ikke kunde indse,

I Havn. Dette billede er baade historisk og symbolsk. Historisk fordi "Skipperen" paa Billedet er afdøde P. Pedersen, Fisker, Thisted, som i nogle Aar havde Sæde i den første Bestyrelse for det Danske Missionsforbund. Symbolsk fordi hans Baad er naaet i Havn, og det er hans eget Livsskib ogsaa.

at der var noget Uretfærdigt deri, og man kan vel nok forudsætte, at han gav de mange Penge i bytte med den Tanke, at jeg vilde bruge Kvassen, engang kan det være heldigst for Fortjeneste at tage ud, en anden Gang at blive Hjemme, Enden er heller ikke endnu. Maaske der er noget Gud vil lære mig, at han derfor helst vil have mig alene?

jeg har tænkt om jeg kunde besøge Moder Imorgen, men som vinden nu er saa vestlig og saa haard, bliver det vist ikke, thi da jeg ligger godt her, tænker jeg ikke, at jeg anstrænger baade Kvassen og mig selv saa haardt, om jeg end muligvis kunne naa did, heller ikke kan jeg have god Roe i at forladen den og gaa ret meget Iland i saadant Veir, skulde den drive mens jeg er ombord, kunde jeg dog maaske faa gjort en Udvei for at undgaa Stranding. Jeg tænker Du er vel plaget af Gigt i dette Veir, thi jeg mærker selv noget til den Slags, hvor godt vil det ikke blive Hjemme hos Herren, hvor man ingen Sygdom og Værk skal kjende. Vær tro indtil Enden, da skal Du arve Livsens Krone.

Dersom disse Linier træffer Dig inden jeg kommer Hjem, da faa Du enten vise Poulsens dem, eller hilse fra mig, maaske jeg kommer Hjem, eller maaske jeg bier efter Fisk? Hils Poulsens og P. Nielsen, at de faar sørge for at klare mine Næt naar Veiret bliver dertil, saa skal jeg betale Peter derfor om jeg kan, eller maaske nogen Anden vil klare Nættene? thi Peter har selv nogle.

Vær nu meget hilset fra mig, det er dog min Mening, at jeg vilde være Dig en god Mand, om det end lykkes daarlig for mig saa meget af Tiden, saa faar Du tage Villien istedetfor Evnen, og saa tilgive, det var den Del jeg syntes jeg trængte saa meget til og det var det jeg tænkte Du kunde dengang jeg tog Dig til min Hustru, Herren forhjælpe os, at ingen af os skulle synes at blive tilbage som Lots Hustru, der saa efter den ugudelige Stad og faldt paa sin Gjerning, Din egen "til Døden".

Peter.

Kjære Theodora, mon det kan glæde Dig at faa nogle Linier fra din Fader, jeg tænker det gjør saa, Du kan naturligvis ikke forestille Dig, de mange Gange Du har været i mine Tanker her ude paa Fjorden, siden den Dag Du blev født, Du var dog den første jeg kunde kalde mit Barn, nu er Du ogsaa den første af vores som skal begynde at gaa ud blandt Fremmede, for at gjøre noget Gavn til Livets Næring, vi ere jo fattige Folk, saa vi kan ikke altid beholde vore Børn Hjemme og hvad ville det vel heller gavne Eder? det kunne ikke gjøre Eder lykkelige, heller ikke kan vi bevise Eder den Kjærlighed som ønskeligt var, men om vi kunne det, saa skulle I aligevel ikke kunne skatte den, naar I aldrig havde savnet den, dersom Gud vil, at vi må leve en del Aar, haaber jeg at vore Børn kan komme Hjem til os iblandt og finde lidt Hvile og Vederkvægelse baade for Aand og Legeme, men ellers skal I vel nok mest færdes iblandt Fremmede, men lad mig sige Dig det min førstefødte Datter, hold Dig til Gud, han skal give Dig Fred. Gjør det til en grundregel i dit Liv, aldrig at sige Usandhed, er der noget Du synes Du er Kjed af at sige og som ikke behøver at siges, ja saa behold det for Dig selv men lyv aldrig. Du kan være frimodig, naar Du vandrer med Herren, han har aldrig forladt sit Folk, alle Guds gamle Kæmper bære Vidnesbyrd derom, han skal heller ikke forlade Dig. Du er nu heller ikke for ung til at give Herren dit Hjerte. Du er heller ikke for ung til at

modtage Jesus, som din egen Frelser, Du kan berede Dig selv, din Gud, din Moder, din Fader, Glæde ved at være en af Herrens egen Folk i Liv og i Død. Aldrig har nogen angret for tidlig at overgive sig til Herren, men mange har angret og gjør det Idag, at de har spildt deres Ungdom i Verden og Synden.

*Tænk paa din Skaber i Ungdommens Dage,
saa var den vise Kong Salomons Ord,
Samme skal være din Faders Opfordring
medens jeg lever med Dig her på Jord.*

*Husk at han døde for Liv at berede
sine Udvalgte til evig Tid.
Er han ei værd at som Frelser tilbede
og ham at følge med hele sin Flid.*

*Elsk ham af Hjertet i Gjerning og Sandhed,
alle da ser at Du hører ham til.
Derved Du undgaar at blive bedaared,
af Verdens Glimmer og syndige Spil.*

*O, det vil glæde din Fader og Moder,
om til din Brudgom Du vælger Guds Søn.
Maaske Du drager din Søster og Broder,
at ogsaa de vinder Himlen som Løn.*

*Du er vel ung, men saa husk paa din Frelser,
da han tolv Aar op til Tempelet gik.
Frem for de Lærde han stod da frimodig,
vidnet om Ordet saa det havde skik.*

*Ofte jeg tænker, hvad skal der dog blive
af vore Børn, som til Verden er fød.
Men saa jeg glædes, at han er ilive,
han som for alle paa Korset er død.*

*Raab til ham tidlig og raab til ham silde,
thi han har lovet al bøn høre Dig.
Aldrig det skal paa det sidste gaa ilde
den som til Herren har fastklynget sig.*

*Amen da svare de Frelste paa Jorden,
Amen da svarer Guds Engle i Flok,
naar de faar vide Theodora er vorden
med blandt den Skare hvem Jesus er nok.*

Din Dig elskende Fader.

Og Du lille Sarah, skulde Du ikke være mig kjær, jo Du er, thi Du er anden Gang givet mig af Gud, Du var legesom i Dødens Svælg, jeg anraabte Gud og fik Dig tilbage, vi to har dog pløiet Søen sammen. O gid den Dag aldrig skulle komme, da jeg skal ønske Du var bleven i Vandet, lov mig, at du aldrig vil tjene Diævlen og gjøre hans Villie, men lov og hold, at Du vil elske Herren og vandre paa hans Veie i Livet, saa sørger han for dig i Døden.

*Som en Blomst fra Livets Have
hvid og der rød Du og kan staa,
naar Gud kalder frem af Grave,
dem som under Mulde laa.*

*Aldrig skal dog nogen tænke,
at til Herlighed indgaa,*

*som til Synden lod sig lænke,
Kjære Barn husk vel derpaa.*

*Rask Du er i ord og Handling,
vær og rask al lyde Gud,
husk at Herrens Ord er sanddig,
lær at skatte høit hans Bud.*

*Aldrig skal Du dog fortryde,
at du var din Gud for nær,
men man maa med Synden byde,
før det hjem mod Himlen bær.*

*Halleluja syng du Kjære,
jeg vil vandre med min Gud,
være Faders, Moders Ære,
jeg vil være Jesu Brud.*

Nu er det jo dig som mest skal hjælpe din Moder, og jeg er glad, at Gud har givet dig rask Ben, saa Du snart kan løbe nogle Ærinder, lever vi ret længe kommer vel ogsaa den Dag, da Du skal ud, og da er det godt om din Moder kan mindes Dig med Glæde, at Du var hende lydige og god mens hun havde Dig, husk der staar, ær din Fader og din Moder, at det maa gaa dig vel, og du saa længe leve i Landet. Ak hvor jeg ønsker gjerne, at vore Børn kunne være flinke, dem selv til Gavn og Glæde og andre til godt Exempel. Rigdom kan vi ikke give Eder, men jeg vil ogsaa hellere sende jer ud i Verden fattige men ærlige og Gudfrygtige, end rige og ugudelige. Vær nu meget hilset fra Din Fader, min egen elskede Sarah.

P. Pedersen.

Og Du Petrus, min egen eneste Dreng, hvad skal jeg med Dig? skuld jeg undlade at skrive til Dig? det vilde være urigtig, nu da Du kan huske de bibelske Historier skulde jeg skrive, at Du er mig den vigtigste og dyrebareste, det blev maaske heller ikke Sandhed, men saa skriver jeg da, at Du er mig dyrebar og at jeg elsker Dig og ønsker, at det maa gå Dig vel, jeg haaber det skal gaa i opfyldelse, hvad jeg saa tit har spaaet, "at Du skal blive din Moders Glæde". Du er nu saa gammel, at Du vil kunne huske din Fader, om jeg end ikke mere ser Dig, derfor vil jeg skrive disse Ord til Dig, og stræb at lære Bogstaverne, saa Du selv kan læse dem, "Du min Søn kjend din Faders Gud og tjen ham af et oprigtig Hjerte og en villig Aand, da skal det gaa Dig vel, denne Jesus, i hvis Navn din Fader har fundet Fred og Frelse, han er villig til at modtage Dig, og føre Dig vel gennem Tiden og din Sjæl frelst i Himlen."

*Petrus en Klippe saa Herren ham kalder,
mon Du vil blive det Klippenavn tro,
vil Du i Ungdom og Mandommens Alder
ud i en Aand med din Frelsermand bo.*

*End er din Villie vel neppe Selvstændig,
dog vi hos Dig finde Ondt finde Godt,
tænk paa Diævlen er meget behændig,
han vil dig narre i Stort og i Smaat.*

*Tro paa din Jesus saa bliver Du salig,
saa faar Du Kronen i Himlen han vandt
alt her paa Jorden af Glæder utalig*

trofaste Sjæle de hos hannem fandt.

*Roes Dig vi heller af Kræfter og Gaver,
Herren tildeler enhver som han vil.
Roes Dig alene af Naaden Du haver,
naar af Guds Rige den hører Dig til.*

*Ussel var Verden at leve og dø i,
var ikke Syndren forsonet med Gud,
Jesus de bundne saa herligt har gjort fri,
o, hvilket frydfult og livsaligt Bud.*

*Saa vil jeg slutte med Brevet til Petrus,
den kan vel synes for Nogle for lang,
men om vi mødes der Hjemme hos Jesus,
Saa vil vi rigtignok synge en sang.*

Vær hilset fra din Fader.

*Elisa hun er jo saa lille,
den mindste i Søskende Flok,
dog har hun vel ogsaa en Villje,
det erfarer Moder vistnok.*

*Læt, hastig sin Fader hun glemte,
ifald hun ei mere ham saa,
dog Moders Tanker de Stemte
ved Ord Mindet frem i den Smaa.*

*I synes det er som om Fader
tar Afsked med hele sin slægt,
jeg tror at den Tanke vi skader,
men tager den just til Indtægt.*

*Saa haver da stedse i Tanker,
naar travlest paa Jorden I gaa,
om Sød i for Himmelen sanker,
thi Livet kan snart gaa istaa.*

*Ak vilde kun bare Elisa
tilhøre den søde Guds Lam,
saa skulde jeg lykkelig dig prise
og søge hold fast just ved ham.*

Husk din Fader elsker Jesus.

Giv agt paa det første Bogstav i hvert Vers.

Eders Mand og Fader, som elsker Eder Alle, og ønsker at kunne være noget mere for Eder, gid den gode Aand kunde overvinde alt det Onde.

Eders Peter Pedersen.

NOTER:

De personer, brevet omhandler, er:

Peter Pedersen, kaldet Peter Fisker, født 1/11 1850 i Skyum, død 8/11 1926 i Thisted. Gift 17/11 1886 med Johanne Kirstine Laustsen, født 18/8 1854 i Bedsted, død 4/10 1923 i Thisted.

Deres børn: Theodora Kirstine Pedersen, født 3/11 1887 i Thisted, død i Amerika.

Sarah Pedersen, født 19/9 1889 i Thisted, død i Amerika.

Oscar Petrus Pedersen, født 29/4 1893 i Thisted, død 14/3 1976 i Randers.

Elisa Marie Pedersen, født 9/1 1896 i Thisted, død 9/9 1975 i Thisted.

(Kilde: Historisk Årbog for Thy og Vester Hanherred 1990, side 129-133).